

STM 1946

**Ett opublicerat brev från Fr. S. Silverstolpe till
musikaliska akademiens sekreterare, Per Frigel, år
1806**

Av C.-G. Stellan Mörner

© Denna text får ej mångfaldigas eller ytterligare publiceras utan tillstånd från författaren.

Upphovsrätten till de enskilda artiklarna ägs av resp. författare och Svenska samfundet för musikforskning. Enligt svensk lagstiftning är alla slags citat tillåtna inom ramen för en vetenskaplig eller kritisk framställning utan att upphovsrättsinnehavaren behöver tillfrågas. Det är också tillåtet att göra en kopia av enskilda artiklar för personligt bruk. Däremot är det inte tillåtet att kopiera hela databasen.

ETT OPUBLICERAT BREV FRÅN
FR. S. SILVERSTOLPE TILL MUSIKALISKA
AKADEMIENS SEKRETERARE,
PER FRIGEL, ÅR 1806

Meddelat av C.-G. STELLAN MÖRNER

I Kungliga Biblioteket förvaras 14 brev till *Per Frigel* från skilda korrespondenter, alla mer eller mindre musiker. Där märkas brev från *Cherubini*, engelsmannen *Horsley*, *Naumann*, *Neukomm*, *Sponcini*, *Struck* och *Vogler*. En del av dessa brev ha helt eller delvis publicerats i olika sammanhang, bl. a. av Bernhard von Beskow.¹ Däremot tycks det omfångsrikaste och ur svensk musikhistorisk synpunkt intressantaste brevet aldrig ha blivit offentliggjort. Det är ett innehållsrikt musikbrev, daterat okt.—nov. i S:t Petersburg och skrivet av Sveriges chargé d'affaires där, *Fredrik Samuel Silverstolpe*. Dennes aktiva och betydelsefulla musikintresse har tidigare i någon mån belysts ur musikhistoriska synpunkter.²

Vid flera tillfällen sände Silverstolpe till sin gode vän Frigel »musikaliske underrättelser» från utlandet och erhöll själv genom honom nyheter från den svenska musikvärldens horisont.³ — Föreliggande brev, egentligen uppdelat på två, bjuder på många intressanta detaljer, främst rörande Neukomm, samt vissa kompositioner av Frigel och *Kraus*. På åtskilliga ställen i brevet förekomma långa understrykningar, troligen gjorda av Frigel för att poängtera mera värdefulla upplysningar.

¹ I »Pehr Frigel, Minnesteckning», Sthlm 1843.

² Se STM, årg. 2—5. — Jfr även biografi av L. Looström i »Några anteckningar om släkten Silverstolpe», Sthlm 1884, s. 190 ff.

³ Frigels svarsbrev på Silverstolpes här återgivna epistel finnes delvis citerat hos Beskow, a. a., s. 53 f., som icke nämner adressaten. Dennes identitet framgår dock tydligt av den tillfälligheten, att Frigel i sitt brev upprepar det lustiga uttryck som S—e använder på tal om modulationer: »bus bas i kärret».

Sigismund Neukomm (1778—1858) var synnerligen produktiv och kan enl. Riemann uppvisa c:a 1 000 verk, däribland 7 orkesterfantasier. I Musik. Ak:s bibl. förvaras åtskilliga verk av honom, och i autograf (med Silverstolpes namnteckning) finnas bl. a. de i brevet omnämnda, orkesterfantasier och uv. till *Die Braut von Messina*. Det är likväl ofrånkomligt, att Silverstolpe ej kunde bedöma sin vän tillräckligt objektivt och därför blivit väl ensidig i sitt yttrande om honom. Och om Silverstolpes underrättelse om de skotska sångerna är fullt tillförlitlig, så finns kanske där förklaringen till, att så många hårda omdömen fällts om Haydns harmoniseringar, ty man kan förmoda att förlaget, Haydns begäran till trots, hellre lät harmoniseringen gå i Haydns än i Neukommns namn.

Silverstolpes brev återgives här oavkortat, sånär som på ett kortare stycke av privat käraktär. Till stöd för läsaren ha på en del ställen förklarande noter utsatts.

6.

St. Petersburg den 18. October 1806.

Högädle Herr Secreterare!

Jag kan ej beskrifva med hvilken glädje och med hvad förebråelse jag öpnat Herr Secreterarens bref af den 19. September. Hvad jag ämnade yttra genast efter vår skillemässa har jag nu halftannat år doldt inom mig. Men det var Tit. likväl icke förborgat. Jag ville nämna att jag djupt saknade det umgänge Herr Secreteraren skänkte mig under mitt vistande i Stockholm, att detta umgänge ägde för mig ett oskattbart värde. Dertill ville jag blott lägga, att min högagtning, min vänskap och min innerliga tillgifvenhet aldrig kunna förändras. Alt detta har Tit. visserligen väntat från min sida; blott uttrycket fattades. Förlåt benägit min tröghet att skriva; uttyd till det bästa och älska mig under aflägsenheten lika ömt som under vår sammanvaro.

Innan jag besvarar *Tituli*¹ bref, går jag till ett mellan-ämne, på det paketet hvari detta inneslutes ej måtte länge vara en gåta.² — *Min gamla Wiener-Vän, Herr Neukomm, élève först af Saltzburger Haydn och sedan af den mer rygtbare*, befann sig i Petersburg ett år före min ankomst hit. Han var här kapellmästare vid den Tyska Théatern. Han skickade mig till Stockholm Ouverturen till sin här komponerade Opera Alexander am Indus. Herr Secret. såg då detta arbete hos mig, och var nöjd dermed. Haeffners glömska var orsak dertill att vi ej fingo höra hvad vi sågo. Då jag här träffade min gamla vän meddelte jag honom de arbeten Herr Secret. hade den godheten att tillägna mig. *Neukomm ilade snart till mig för att tolka sin högagtning för en sådan*

¹ Kursiv stil motsvarar understrykningar i originalet.

² Ute i kanten står här tillskrivet: »NB. Nedanföre är nämndt af hvad orsak paketet denna gång uteblifver».

mästare. Han kallade Fugan *stor, djup, lärd och förträfflig*.¹ Då Sv. M. Acad. äger en sådan Medlem, tillade han, så måste jag söka att bli känd af detta Samhälle och af Honom. — Tyska Theatern uphörde för någon tid. Neukomm reste till Moscou. Der har han skrivit åtskilligt, och bland annat en stor Fantaisie för Orchester, den han dedicerat till Keysaren, i egenhändig manuscript. Till mig har han skickat sitt egenhändiga Partitur, med begäran att Herr Frigel, och kanske äfven Academien, ville kasta ögonen på detsamma. Nu värkställer jag hans begäran, hvilken ingalunda sträckte sig längre. Herr Secreteraren skall fröjda sig åt detta Snilles arbete. Jag bör nämna en sak som intresserar en Man af Herr Secreterarens lynne och insigter, att Neukomm är *ganska studerad, är hvad man kallar en homme de lettres, kan latin som han kan Tyska, är en verkelig philosoph både i studier, i tänkesätt och i uppförande, och just en afbild af alt hvad som heter dygd*. Han är *modeste och utan önsknningar för rygte eller penningar*.² — Ett annat arbete, Ouverturen till Schillers Braut von Messina, som tillhör mig, meddelar jag äfven att ses af Tit. och af Academien, och att sedan gömmas af Herr Secret. till dess vi vill Gud i framtiden åter råkas. Likaledes meddelar jag å nyo Ouverturen till Alexander, min tillhörighet. Fantaisien tillhör Academien om den synes billiga denna skänk. Ett ledamotskap kunde kanske föreslås; men för ingen del är det åsyftat. Men af detta sednare uttryck lär Herr Secreteraren ej göra något bruk för att icke blessera ett värdigt samfund, så framt icke discussioner göra nödvändigt att försvara afsigterne.³ — Nästa våhr kommer Hr. Neukomm åter hit, der han tillvunnit sig mycken agtning och en mängd af vänner. Bland hans arbeten kan jag citera *att han satt harmonie till 70. bland de Scottska visor som äro utgifna i Haydns namn. De som hädanefter utkomma blifva nämnde efter den unge Componisten, och det på Haydns skriftliga begäran till utgifvarna*. Die Braut von Messina är en pièce med många personer, men arbetad i genre af melodrame, utan att likväl likna någon af dem som förut existera. *Der förekomma hela Choeurer som talas under det att musiken går sin gång*. Neukomm finner att musiken alltid går långsammare än handlingen och att de sjungna orden förlora sin kraft, blifva släpande genom repetitioner eller obegripeliga utan dessa, ty musiken, säger han, talar ej så fort som menniskan. Detta kan vara riktigt, men icke må sången derföre försvinna, *aldramindst den som flyter ur Neukomms känslofulla hjerta*. Hans sång är hög och öm. Jag har gjordt honom denna invändning, och han svarade att Operan kan *blifva* hvad den ännu *icke är*. Det tror jag ock; men är den hittills ett onaturligt gyckel, så försvinner likväl ingalunda det egna värdet af *Konst* och af *trolldom*. Den skönaste poesi förlorar sitt värde och sitt

¹ Med »Fugan» avses här säkerligen fugan ur den symfoni, som 1805 uppfördes på Riddarhuset som introduktion till Mozarts *Requiem*, och som Beskow omnämner, a. a., s. 15. — Jfr Nisser, Svensk instrumentalkomposition 1770—1830. Nominalkatalog. Sthlm 1943, s. 168 f. Nisser påpekar att Frigels symfoni omnämnes just i detta brev från Silverstolpe.

² Här har någon (Frigel?) i marginalen gjort följande anmärkning: »Se Horsley's bref der omdömet ej är aldeles så fördelaktigt».

³ Neukomm blev LMA år 1807.

välljud såsom tal, då den sjunges; men den förvärfvar ett annat och ett högre. Då melodien är så inrättad att orden ej förlora i begriplighet, att sångaren synes vara i riktig affect, då må ordens öfriga värde försvinna, jag menar deras likasom materiella värde, ty sången har då väldet. Dess inflexioner ersätta hvad som förloras i tid och i sanning. En viss jämnvigt fordrar tid; örat fordrar symetri likasom syn-organen, ty elljest blandar sig vildhet i konsten. Ytterlighet i sanning qväfver phantasiens spel. Oredighet är phantasiens extremum.

En Senateur vid namn Teploff har här ett egit Kapell af lifegna. En bättre Orchester kan ej finnas. Der upföras blott Sinfonier, aldrig afstympade och aldrig illa spelta. Der må Herr Secreteraren tro att jag just lefver som i himmelriket, en gång i veckan. Kapellisterna bo i Herrns hus, och utom den vanliga dagen, får jag höra Sinfonier så snart jag beqväm mig att göra visite till Teploff. Innom 15. minuter ruskar hela huset af pukors och trumpeters gny. Man ger ofta Ouverturer af Cherubini. De berömmas, och jag finner dem confusa. Uti en sådan förekommer Fandango *jugerad!* Detta gaf mig en gång anledning att correspondera med Neukomm öfver naturen af en Ouverture, och mina förnämsta postuler voro bestämdhet i hufvudtankan, samt enhet i utförandet. När man vill säga mer till ingress än arma virumque cano¹, så har man redan sagt för mycket. Men att gifva åhöraren ett begrepp om hvilken slags karl man ämnar besjunga, om han är en hjelte eller en perukmakare, det är tillåtit, och det är äfven nödigt emedan ouverturen skall komplettera sitt ändamål och sätta sinnet i stånd att njuta och förstå. Om en mellansats är altför främmande för thema, och om dessa ej utan tvång kunna återförenas, om tongången är hård, så upkommer distraction. Jag tror detta gäller mer för Ouverturen än för all annan Sinfonie, ty på denna sednare följjer ingen ting annat än att man hvilar sig sedan man spelat en stund; och under denna hvila torde man kanske kunna hitta rätt på meningen om man ej fattat den straxt. Då är det likväl alltid för sent. *Man åker här på Isberg om vintern. Känslan dervid är aldeles sådan som om man kastades ut genom fönstret*. Samma värkan hafva vissa modulationer. Medvetandet af en grundton är lika nödigt då man hör musik, som medvetandet af en botten när man står. Att modulera är att flytta sig; det bör man göra; men aldrig bus bas i kärret.

Nu har jag radotterat² en lång stund. Det blir svårt att förena mellansattsens med thema, och derföre gör jag nu en modulation som min sann ingen gjordt för mig.

23. November

St. Petersburg den 5. December 1806.

Så långt hade jag hunnit skriva den 18. October. — Just då jag skulle göra min stora modulation, min raska öfvergång till annat ämne, inkom vår Courier och sade att han nyss fådt ordres af Ambassadeuren att

¹ Arma virumque cano = »Jag sjunger om vapen och om den man». Början av Vergilius' Aeneid.

² fr. radoter = pladdra.

stadna kvar i Helsingfors och sända sina paqueter per postu till Stockholm. Ergo kunde jag ej öfverskicka mitt stora Not-paquet. Sedan dess har ingen courier afgått och Gud vet när en sådan kommer att gå. Då detta sker skola de äfven omförmälte musicalierne öfverstyras, jämte en ny liten Epistel från mig till Herr Secreteraren. Emedlertid blef äfven mitt bref liggande och förloppet af sju veckor har förorsakat mig en sådan distraction, att jag ej mera vet hvad jag ämnade säga då jag lyftade pennan. Jag företager således nu att säga något annat, samt ber *Tit.* vänskapsfullt ursägta den oredighet som detta bref röjer.

Jag har äfvanföre talat om min Vän Neukomm. Han ämnade till halfs hitkomma från Moscau nästa sommar. Jag jämte tvänne andre musik-vurmar härstädes, företog att på en och samma postdag be vår Vän hitkomma ju förr ju häldre på våren. Vårkan deraf blef att för fjorton dagar sedan var Neukomm redan hos oss och nu få vi behålla honom åtminstone till in på sommaren nästa år. Nog föreställer sig Herr Secret. lätt till hvad grad detta varit mig kärt. Jag får nu ofta höra clavér-phantasier, fugerade eller elljест i contrapunkt; ganska ofta får jag språka om musik, likasom fordom med Herr Secreteraren. Jag äger ett Engelskt *trekantigt* fortepiano och det kommer mig nu mäst till måtta. Hos Tepploff får jag höra Neukomms Orchestre-arbeten äfven innan kortt hans Orchestre-phantasie, och längre fram en annan af denna aldeles nya genre, som nu är i verket och mer än half-färdig. — Neukomm ålägger mig att låta upföra hos *Tepploff Herr Secreterarens Sinfonie med Fuga och till detta ändamål börjar jag snart att utskrifva den för stämmor.* Han studerar mina Kraussiana och slutar alltid med de orden: dass ist ein grosser Mann gewesen. Hvilken stor stil, säger han, hvilken nyhet, hvilken klarhet, redighet och måtta i effecterne, hvilken höjd och adelhet i tankarne! *En opera såsom Eneas var för Neukomm ett verk af ny skapelse, aldeles egit och aldeles classiskt.* Begravnings-Cantaten hänrycker honom, och om BisättningsSinfonien yttrar han sig, att den som kunnat framalstra ett dylikt verk hade ock kunnat skapa de sju Orden. Se här något som roar oss båda. — Af Kraussens Instrumental-Musik upföres ibland hos Tepploff det bästa: Jag har ännu besparat D durs Sinfonien med Fuga, som skall gifvas framdeles¹. Mycket gärna önskade jag att äga de tvänne Ouverturerne till Solyman och till Äfventyraren, antingen i partitur eller för stämmor. Jag löste dem gärna om Ficker gäfve sig tid att göra copiaturen. Genom Cabinetet kunde jag få hit dem med Courierlägenhet, som visst förefaller flere gånger i vinter.

Nu något om musik och musici här på orten. Palchau lefver här med rygte såsom stor Claverist i stränga smaken. Full af nycker låter han aldrig höra sig af andre än dem han informerar i Spelning, och äfven sällan af dem. *Clementi, som vistats här ett helt år för att få 5 Rubel i silfver för hvarje timas lection, och för att sällja sina fortepiano såsom*

¹ Möjligen är det här frågan om den ensatsiga symfoni i D med fugato, som komponerats för riksdagsöppnandets ceremoni i Storkyrkan 1789. Jfr Anrep-Nordin, Studier över Josef Martin Kraus (gradualavh.), Sthlm 1924, s. 122.

de enda han gillar och vidrörer, är nu afrest till Wien. Han är den girigaste bland giriga. Om han någon gång låtit förmå sig att spela, så har det högst varit i två personers närvaro, och der han bodt hafva dörarne varit betäckte med flerdubbla fällar på det ingen kunnat höra honom. Jag har varit flera gånger i hans sällskap; men detta är alt hvad jag äger att yttra om denne förträffelige componist. Herr Bathniansky, Capellmästare vid härvarande slotts-kyrkan, med titel af Stats-Råd, är en skickelig tonsättare för den kyrkomusik här nyttjas. Hans chorister sjunga förträffligt, ehuru aldrig med accompagnement af instrumenter, hvilket vore emot Kyrkans ritus. Uti chören få ej heller qvinnoröster höras. Den enda Kyrka der man ger stor kyrkomusik, är den Catholska Malthesiska. Der har jag hört ett Requiem, som komponerats af Kosslowsky, men i amateurs-stil med små bitar i contrapunkt. *Boieldieu lefver här och vi känna hans arbeten i Sverige.* Nu kommer jag att nämna en ganska skickelig man. Herr Tepper Ferguson, ifrån Warschau, fordom Polsk Leg. Secret. i Dresden och i Madrid, har efter ledna bekanta olyckor studerat musiken i all dess vidd. Han är Storfurstinnornes informations-mästare på Clavér, med titel af Capellmästare. Han sätter ända till Fugor för hel Orchestre; men som han äger många andra goda egenskaper, producerar han aldrig sin musik, hvilken är känd blott af hans vänner.

Ett Philarmoniskt sällskap existerar här, men utan att göra mycken sensation. Der har jag hört Skapelsen, Årstiderne och Messias upföras; likväl nog medelmåttigt i mitt tycke. — Den Ryska Hornmusiken är ett värkeligt phenomén. *Bättre execution kan ej gifvas; men deremot är det omöjligt att bringa fram effect ur en sådan orchestre. Alt är i samma hållning och aldrig hvarken skugga eller dager.* Det verk Herr Hinrichs skrifvit om hornmusikens ursprung och hela beskaffenhet, lärar vara Herr Secreteraren bekant.¹ *Herr Rode, som är här engagerad, är en ypperlig Violin-Spelare.*² I Quartetter hör jag dock aldrahålst *vår Müller.*³ Sedan jag nu aldeles expectorerat mig och kanske tröttat *Tit.* med alt detta handtverks-prat, går jag till ämnen dem jag har aldra kärast.

(Här följer ett stycke av rent privat karaktär, där S-e bl. a. hoppas

¹ Enl. Riemanns msklex. var Johann Christian Hinrichs (ej Heinrichs, såsom uppgives av Cronhamn och efter honom av Norlind & Morales) född 1760 i Hamburg men bodde mest i Petersburg, där han 1796 utgav »Entstehung, Fortgang und jetzige Beschaffenheit der russischen Jagdmusik». Han blev LMA 1799. — Se även R. Haas, Aufführungspraxis der Musik, Wildpark-Potsdam 1931, ill. nr 86, s. 218. Under denna bild av titelvinjetten till Hinrichs verk står som text: »Bei der russischen Jagdmusik spielte jeder Bläser nur einen Ton. Sie konsertierte in Deutschland.»

² Den berömda franske violinisten Pierre Rode (1774—1830) var i början av 1800-talet anställd som soloviolinist hos Alexander I i Petersburg. Under denna tid var han lärare till bl. a. A. F. Berwald. Jfr Norlinds musiklexikon, art. Rode.

³ Om Ch. Fr. Müller se Norlind, a. a., art. Müller. Utom af Geijer omnämnes han på många ställen i Malla Silfverstolpes memoarer, oftast såsom en oförliknelig tolkare av Mozarts violinsonater.

att Frigel måtte få bibehålla sin efter sjuklighet återvunna hälsa. I forts. heter det):

Visserligen har Tit. haft del i valet af den musik som gifvits till förman för Uddevalla stads fattige.¹ Denna concert måtte hafva varit bland de skönaste. Huru skall det nu gå i Stockholm med Concerterne, sedan Operan och förmodel. hela capellet är afdankat.² Hvad skall det en gång kosta, när man vill återställa detta hufvudstadens behof? Går Häffner bort? Går Müller bort? Jag ber om uprigtiga hälsningar till dem båda och till deras fruar,³ när de vid tillfälle besökas. Aldrig kan jag nu råda Neukomm att resa till en ort der han ej en gång kan få rese Kostnaden ersatt. Det gör mig väckeligen ondt för Herr Secreterarens, för Sköldebrands och för min Bror Gustafs skull.⁴

Tusende tacksägelse för tidningen om Biographien. Om den gör besvär, så är det för det Herr Secreteraren sjelf velat det och fordom ålade mig att samla materialierne. Nog läser likväl arbetet roa och kännas belönande vid minnet af en man *Tit.* värderat och älskat.⁵ Jag förmodar att den cura posterior⁶ *Tit.* anser nödig, skall gifva föga arbete. Huru angenämt för mig om jag då finge sitta i Herr Secreterarens conseil och lära känna den rätta måttan i omdömen som jag vid alla tillfällen älskat och skattat när jag njutit Herr Secreterarens värda och förtroliga umgänge.

En liten half-musikalisk nyhet torde jag här få i förtroende bifoga. För att återkalla mig i *Joseph Haydns värda minne har jag för kort tid sedan skickat honom en liten präsent af Thé, åtföljd af ett bref.*⁷ Han skall må täml. väl, men orkar ej mer arbeta. Hans brors dödsfall gjorde

¹ Konsert i Storkyrkan d. 24/8, 1806 under medverkan av bl. a. hovkapellet, operakören och stadens musikälskare under ledning av Haeffner och Müller. Programmet var mycket respektingivande och bjöd på bl. a. verk av J. S. Bach, Ph. Em. Bach och körer av Händel. Se närmare Mobergs redogörelse i STM 1925, s. 98.

² Gustav IV Adolf vidtog som bekant vid denna tid drastiska åtgärder mot musiklivet i Stockholm och hade ju t. o. m. för avsikt att låta riva hela Kungl. Teatern.

³ Müllers hustru var den firade sångerskan Karolina Müller f. Halle.

⁴ Silverstolpe var god vän med den musikintresserade generallöjtnanten, greve Anders Fredrik Skjöldebrand, bekant bl. a. för sina memoarer (utgivna av H. Schück) och som textförfattare till Voglers »Herman von Unna». — Gustaf Abraham Silverstolpe är ur musikhistorisk synpunkt främst bekant genom den beryktade »musikprocessen» i Uppsala samt som förf. till en nekrolog (införd i STM 1935) och ett åminnestal över tonsättaren Johan Wikmanson.

⁵ S—e syftar säkert på sin biografi om Kraus, vilken trycktes först 1833.

⁶ Cura posterior = framtidsbekymmer.

⁷ S—e hade under sin vistelse i Wien 1796—1802 blivit bekant med Haydn och själv föreslagit honom till LMA. Han har berättat ganska utförligt om sina besök hos den åldrade mästaren. Se »Några återblickar på Rygtets Snillet och Konstens värld», Sthlm 1841. — Haydns förtjusning över teet framgår av ett tackbrev på franska, daterat d. 30 dec. 1806 och återgivet av Looström, a. a., s. 200 f.

en stor förlust för Konsten. Neukomm äger många dyrbara verk af denne dess första mästare.¹

Herr Secreterarens bref till Herr Hinrichs aflämnade jag egenhändigt och utan dröjsmål. Det blir mig alltid kärt att emottaga dylika commissioner, och jag bör säga att hvarje rad ifrån *Tit.* är mig en ren vederqveckelse.

Hvad tycker Herr Secreteraren om min Fars företag, då han förleden somras besökte mig här i Petersburg? Jag saknar uttryck för den glädje jag då kände. Min sällhet var obeskrifvelig. Var god och besök ibland mina älskade släktingar och ofta min Bror på Riddarhuset,² som behöfver en Väns tröst i sin ensliga ställning. Min Bror Gösta, ehuru numera Södermalms-bo, hoppas jag får njuta täta samtal med Herr Secreteraren. De återställa alltid hans lynne under mycket arbete. Han har värkl. en musicalisk själ. Tusende hälsningar till honom och till Sköldebrand.

Inneslutande mig uti Herr Secreterarens ömhet och vänskap, har jag den äran framhärda med fullkomligaste högagtning ända till min dödsstund,

Högädle Herr Secreterarens

tillgifne Vän och ödmjukaste
tjenare Fr. S. Silverstolpe.

¹ Haydns bror Michael dog den 10. aug. 1806.

² Brodern Axel Gabriel, en av de 18 i Sv. Ak., kammarherre och riddarhussekreterare, hade förlorat sin första hustru, Hedvig Charlotta f. Brakel under år 1805.